

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Syrus Episc. 9. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

mis deinde Indulgentiis ornavit Sixtus IV. Pont. Max. in VIII. continuos dies, quos etiam ipsos luculento miraculo Numen probavit. Etenim Nicolaum Pratensem memorant, ad icona immaculatæ VIRGINIS rosam cum his precibus deposuisse, vellet juberet, si gratum ei esset, octo dies memoriam Conceptionis suæ agi, numquam eo anno rosa illa marcesceret. Floruit semper, & cum rosâ multorum etiamnum in hanc diem pietas floret, quam ipsa ædium limina in Hispaniâ his verbis loquuntur: *Benedictum sit S. mysterium immaculatæ Conceptionis MARIÆ.* Quid? quod aliter sentientes Doctores rectius nuper ab Hispanis infantibus erudiri vidimus. Se certè accuset, qui maculam hodie videt; suam dicat. Non habet purum, sed ostendit maculas, speculum. *Ex Baron. & Spinello.*

Opem intercessionis MARIÆ poscamus singuli, poscamus omnes: oremus ut sit protectrix in prosperis, submoveat noxia, suggerat profutura, admittat preces supplicantium intra sacraria divinitatis, nobisq; impetret consortium suæ beatitudinis. S. Hildephon. serm. 6. de Assumpt. B. M. V.

S. SYRUS EPISC. 9. Decembris.

SACRA nostra SYRVS à D. Hermagorâ est edoctus, ipse Papienses docuit, multum eâ in re S. Juventii operâ usus, quem socium expeditionis Hermagoras addiderat, cuique à morte SYRVS noster medius Martyres inter triumphare est visus. Veronâ transeunti, ut de fide nostrâ dicenti fidem haberent incolæ, testem è tumulo mortuum excivit, & cum primùm Papiam est ingressus, senis civibus gravissimè decumbentibus salutem

tem corporis, multò pluribus deinde animorum tulit, qui verbis mirisque ejusmodi inducti facile Christianis accesserunt; tunc præsertim, cum novo hospiti cedere hospitem Orcinum viderunt, qui è puero Syri imperio illicò ad ergastula sua migravit. Adde è plurimis aliis illud, quod unum Papiensibus admirationem parere poterat; nobis justissimum metum potest, si impiati sacramensam frequentemus. Ausus est Hebræus inter Christianos profanus accumbere, divinum cibum ore exceptum non stomacho, sed cœno post sacra daturus. Prohibuit Numen, & vindices ignes se ore servare scelus advertit, qui tamdiu miserabili incendio impurum exusserunt, dum quæ palato impio pendeat, Hostiam sacram SYRI manibus reddidit. Quid hic Christiani? porrò mensam cum Judæo impuri acceditis? Non sentitis ultores hos ignes? graviores sentietis. *Ex Surio.*

Si qui regiam purpuram coinquinant, haud secùs quàm qui eam scindunt, puniuntur; quid mirum si qui immundâ conscientia Christi corpus accipiunt, idem supplicium subeant, quod qui eum clavis cruci affixerunt? S. Chrysoft. hom. 45. in Joan.

S. MENNAS MART. 10. Decembris.

MENNAM Maximinus Antiochiæ præfecit suis, ut quidem putabat, sacris, reverà Christianis addictum. Erravit feliciter tamen Imperator, neque Respublica umquam melius illic stetit, quàm cum Christianis jus Christianus Proconsul diceret, & alios verbis, alios miraculis, omnes vitæ exemplo ad Christum traheret. Id ubi aliquantò seriùs rescivit Maximinus, qui rem

C c

Deorum